

A Street Concert
Pieter Embrechts

Toert nog tot en met 18 maart,

www.hetpaleis.be

Van 't straat geplukt

Sommige scenaristen zitten uren te broeden op spannende verhaallijnen en onverwachte plotwendingen, terwijl de beste verhalen zich gewoon achter de hoek afspeelen. Pieter Embrechts, zelf trotse inwoner van Borgerhout, ging met zijn camera tien weken lang op zoek naar verhalen op de Turnhoutsebaan en zette wat hij zag op muziek.

De 170 nationaliteiten die samenvloeien in Borgerhout zijn

De beelden die Embrechts maakte in de straten van Borgerhout zijn kunstig, maar het zijn vooral zijn liedjes die blijven hangen.

niet over één kam te scheren, maar Embrechts maakt het wel bevattelijk. Niet in het minst omdat hij zijn voorstelling start met het verhaal van

de blinde Christophe Neyts, die geen idee heeft hoe de Turnhoutsebaan eruitziet, geen huidskleuren kan onderscheiden, maar des te meer

weet hoe het er ruikt en klinkt.

Qua opzet doet *A Street Concert* meteen aan *Rabot 4-358* denken, waarvoor theatermaker Simon Allemeersch zich enkele jaren geleden mengde tussen de inwoners van de woontoren aan het Gentse Rabot. Maar terwijl dat bij Allemeersch vooral in beeldend werk resulteerde, maakt Embrechts er iets volledig anders van. De timelapsebeelden en bovenaanzichten van de straat, maken *A Street Concert* kunstig, dat is waar. Maar het zijn toch vooral de liedjes, Embrechts' grapjes en de pure eerlijkheid van de geportretteerden die blijven hangen.

Opboksen tegen verhalen

Niet alle nummers zijn even sterk, zeker niet omdat ze moeten opboksen tegen straffe

verhalen. Als de Marokkaanse vijfjarige Adelkader Zahnoun op de videobeelden een niet ongeïnteresseerd oud-speler blijkt te zijn, vinden we het oprecht jammer dat Embrechts hem geen plek op het podium heeft gegeven. Anderzijds schuift Embrechts ook wel duidelijk alle eer naar zijn geportretteerde stadsgenoten toe. De oorwurm waarmee het publiek de zaal verlaat – "Iek em iel de weireld rondgezworven/ maar 'k keer altijd terug naar ier/ want Borgerhout dat ies de weireld/ En daarop zen iek fier" is niet van zijn hand, maar van de niet op haar mondje gevallen Lilliane Simons. Om instant blij van te worden. Dat het een les mag zijn om voortaan meer naar anderen te luisteren. Want iedereen, jong en oud, heeft iets te vertellen. (Magali Degrande)